

Etnogeneza românească între știință și politică (teoria imigraționista , rosleriana)

Susținători: I Szamoszkozy, I Sulze, Chr. Angel, R. Roesler

Adversari: Miron Costin, Grigore Ureche, Ion Neculce

Corifei: B.P Hașdeu, A.B Xenopol, Nicolae Iorga, Eduard Gibbon

Scopul teoriei imigraționiste: să justifice dominația străină asupra Transilvaniei și lipsa de drepturi politice a românilor

ARGUMENT

- 1) Ocupația romană nu a fost în măsură să declare romanizarea, timpul fiind prea scurt;
- 2) Dacii au fost exterminate în urma celor două războaie daco-romane;
- 3) Retragerea aureliana a însemnat, părăsirea complete a provinciei Dacia;
- 4) Asemănările între limba romană și limba albaneză.
- 5) Nu există în limba romana cvinte provenind de la vechii romani;
- 6) Nu există izvoare istorice referitoare la romani și țara lor până în secolul al XII-lea;

CONTRAARGUMENTE

- 1) Cazul Galiei și Hispaniei, unde romanizarea s-a realizat într-un interval de timp comparabil;
- 2) Latinitatea limbii române;
- 3) Continuitatea dacică;
- 4) Continuitatea daco-romana;
- 5) Existența numelor proprii;
- 6) Romanii sunt amintiți în izvoarele istorice, începând încă din secolul VII, acestea provenind de la muntele Athos sau reprezentând lucrări redactate de istorici arabi, bizantini sau turci.

Romanitatea romanilor a susținut revendicările romanilor din Transilvania exprimată pentru prima dată în Supplex Libellus elaborate în 1791.

